

คำกล่าว

“ข้อคิดเห็นต่อชวชน ศตจ.ปชช.”

ฯพณฯ พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ

วันที่ 4 กรกฎาคม 2549 ณ โรงแรมแอมบาสซาเดอร์ ถนนสุขุมวิท กรุงเทพฯ

ขอรบกวนเรียนด้วยความจริงใจว่าคิดถึงพวกท่านทุกคน และดีใจที่ ผอ.สมสุข ได้กรุณาเรียกเชิญผมไปให้มาพบปะกับพี่น้องคนยาก คนจน ที่มีแต่หัวใจเป็นเรื่องหลักอยากจะพูดกันในวันนี้ ซึ่งแต่ละคนมีอะไรบางอย่างที่อยู่ในหัวใจหรือมีเรื่องที่จะแก้ไขเพิ่มเติม เพื่อการแก้ไขปัญหาที่มีความสำคัญสูงสุดของประเทศชาติบ้านเมือง

พี่น้องที่เคารพครับคงจำได้ว่าผมลาออกจากการเป็นนักการเมืองแล้ว และท่านนายกรัฐมนตรีได้กรุณาขอให้ผมมาเป็นผู้อำนวยการศูนย์ต่อสู้เพื่อเอาชนะความยากจนแห่งชาติ ซึ่งผมก็ยอมรับด้วยความยินดี ทั้ง ๆ ที่หลายคนบอกว่าผมเคยเป็นถึงนายก รองนายก รัฐมนตรี และวันนี้มาเป็นผู้อำนวยการ ศตจ. ซึ่งต่อไปอาจจะไปเป็นที่ปรึกษาของรัฐมนตรีท่านใดก็ไม่รู้ แต่ผมไม่ได้มีความคิดอย่างนั้นเลย คือผมไม่ได้มีความคิดว่าภาระหน้าที่ในตำแหน่งผู้อำนวยการ ศตจ. ที่นายกเชิญท่านมาเป็นตำแหน่งที่ต่ำต้อยผมถือว่าเป็นตำแหน่งที่มีความสำคัญสูงสุดของแผ่นดิน เพราะปัญหาความยากจนเป็นปัญหาที่มีความสำคัญสูงสุดของแผ่นดินนี้ หรือของประเทศศตวรรษพัฒนาอยู่

ท่านผู้มีเกียรติที่เคารพครับ ผมใช้เวลา 90 วันที่อยู่กับท่าน แต่ตอนหลังมีปัญหาเกิดขึ้นเล็กน้อย ซึ่งเป็นปัญหาเรื่องมรรยาทที่เราจะต้องถือปฏิบัติ ซึ่งจากที่ผมลาออกจาก ผอ.ศตจ. ผมเสียใจมากกว่าการลาออกจากทุกตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นผู้บัญชาทหารบก ผู้บัญชาการทหารสูงสุด หรือแม้กระทั่งนายกรัฐมนตรี ที่เสียใจหนักเพราะงานที่ทำได้ทำเสร็จไปอยู่เรื่องเดียวเท่านั้นเอง ซึ่งมีอยู่สองถึงสามเรื่องที่ยังไม่ได้ทำซึ่งสำคัญเหลือเกิน และเรื่องที่ยังตกค้างอยู่ก็ยังไม่แก้ไขปัญหามาไม่ได้ถึงที่สุด และสิ่งที่ผมทำสำเร็จไปแล้วนั้นเพราะผมขออนุญาตท่านนายก ว่าท่านนายกให้ผมมาขออะไรต้องได้นะ ท่านบอกว่าเอาไปเลยพี่ ถ้าอย่างนั้นผมขออย่างแรกเลยคือ **“ขอให้ประชาชนเป็นใหญ่ในแผ่นดินให้อย่างแท้จริงได้ไหม”** ผมมีความจำเป็นเหลือเกินเพราะถ้าพี่น้องประชาชนไม่เป็นหลักในการแก้ไข ปัญหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเราพูดถึงเรื่องปัญหาความยากจนหรือปัญหาอื่น ๆ ในแผ่นดินนี้ ถ้าประชาชนไม่ได้เข้ามาเป็นหลักในการดำเนินงานแล้วไม่มีทางสำเร็จ หรือสำเร็จก็ยากลำบากที่สุด และท่านนายกก็บอกว่าตกลง ผมก็ถือโอกาสตรงนั้นเป็นหลักมาในการเปลี่ยนแปลงแนวทางการทำงานหลายอย่างแต่มีเรื่องหนึ่งที่มีความสำคัญสูงสุด คือ ต่อไปนี้พี่น้องประชาชนจะต้องจัดตั้งองค์กรของพี่น้องประชาชนขึ้นมาเองและก้าวเข้ามาทำงานตั้งแต่ต้น เริ่มตั้งแต่ค้นหาปัญหาต่าง ๆ ที่ตนเองมีอยู่ พรรคพวกเพื่อนฝูงเรามีอยู่ สังคมเราที่มีอยู่ แผ่นดินของเรามีอยู่ให้ได้ แล้วก็แก้ไขกันให้ได้ และวางแผนคิดแนวทางการแก้ไขตนเองให้ได้ ดำเนินการด้วยตัวเองทุกอย่างให้ได้ ซึ่งมันค่อนข้างจะเป็นหนทางที่ทำทนาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อพี่น้องซึ่งเป็นเพื่อนข้าราชการของเรา เพราะทุกคนไม่เคยถึงขนาดนั้นวันนี้พี่น้องก็ยังค่อนข้างที่จะลังเลหัวใจ แลหลายคนก็สงสัยว่าจะไปทำได้อย่างไร ผมไม่อยู่แล้วเดี๋ยวต้องมีปัญหา ซึ่ง

ยังเป็นปัญหาที่ท่านสงสัยอยู่ หรือแม้กระทั่งเพื่อนข้าราชการก็คิดว่าพี่น้องภาคประชาชนจะมารู้ได้อย่างไรจะทำได้อย่างไรเพราะฉันทำมาตลอดชีวิต นั่นคือสิ่งที่เป็อุปสรรค แต่วันนี้เท่าที่ผมฟังผมก็รู้สึกชื่นใจว่าเรื่องนี้ เราผ่านอุปสรรคคือความเชื่อมั่น และการสร้างความเชื่อมั่นให้กับตัวเอง หรือส่วนรวม ได้สำเร็จแล้ว นี่คือหัวใจของความสำเร็จ

พี่น้องที่เคารพครับ ผมห่วงเหลือเกินเมื่อ 2 วันที่เรามีแถลงข่าวแผน 10 ออกมาผมฟังจากทีวีอยู่บ้างนิดหน่อย ผมไม่ได้ว่าใครนะครับแต่ผมกลัวเหลือเกิน จากแผนหนึ่งถึงแผนเก้าเรายังมีคนจนอยู่ จริงอยู่วันนี้เราบอกว่าในปี 2549 จะต้องมิต่ำกว่า 12% ของคนจนเท่าที่มีอยู่ หรือคือ ตัวเลขประมาณ 10 กว่าล้านคน วันนี้ของจริงเราต่ำกว่านี้ พี่น้องที่เคารพครับ จนจริง ๆ เราสำรวจกันหรือยังและความจนเราก็ยังไม่คงที่อยู่ เราพูดกันหลายทีแล้ว ว่าเส้นความยากจนที่เราคิดกันถ้าเป็นสหประชาชาติ คิดกันหนึ่งเหรียญสหรัฐต่อคนต่อวันแล้วออกมาของเราออกมาเป็นสองหมื่นกว่าบาทบ้างหนึ่งหมื่นกว่าบาทบ้าง แต่วันนี้ใช้เส้นความยากจน 20,000 บาท ซึ่งไม่มีความหมายเลย ผมเคยถามว่าเส้นนี้คงที่อยู่หรือที่ผมนำมาพูดทั้งหมดนี้ผมกลัวว่าแผน 10 ที่เราตั้งออกตั้งใจมากเหลือเกินมันก็เปลี่ยนแปลงบ้างอยู่เล็กน้อยแต่ความสำคัญสูงสุดที่จะเป็นตัวแก้ไขปัญหาความยากจน หรือปัญหาเรื่องเศรษฐกิจมันไม่ใช่เรื่องเศรษฐกิจเท่านั้นเอง มันไปเกี่ยวกับเรื่องเศรษฐกิจที่มองความสำคัญสูงสุดอีกอันหนึ่งคืออำนาจของประชาชน หรือปัญหาทางการเมือง วันนี้เราแก้ปัญหาคความยากจนเราใช้คำว่าอำนาจของภาคประชาชน การปกครองที่ให้อำนาจประชาชนในการจัดการในการดำเนินการ แม้กระทั่งการบริหารราชการแผ่นดิน โดยประชาชนเพื่อประชาชนและมันเป็นของประชาชนเอง เราเรียกการปกครองในระบบประชาธิปไตย เราบอกว่าเราจะระบอบในการแก้ไขปัญหาคความยากจนเขาหัวเหาะทุกคนบอกว่ามาพูดกันทำไม เรื่องประชาธิปไตย เรื่องเผด็จการ เรื่องแก้ไขรัฐธรรมนูญ มันมีกันมากี่ฉบับแล้ว ประชาชนก็ยังไม่มีความมั่นใจมันเป็นการยากที่จะอธิบายว่าเรื่องการเมืองเข้ามายุ่งเกี่ยวกับเรื่องเศรษฐกิจอย่างไร อันที่จริง 2 นาทีก็สามารถจะอธิบายได้ ถ้าอย่างนั้นผมถามกลับไปว่ามีประเทศที่ร่ำรวยไหนบ้าง แน่แน่นอนถ้าประเทศร่ำรวยประชาชนก็จะร่ำรวยตาม มีประเทศที่ร่ำรวยหรือประเทศที่ร่ำรวยไหนบ้าง วันนี้มีประเทศที่ร่ำรวยจริง ๆ 7 ประเทศ ประเทศไหนบ้างใน 7 ประเทศที่ไม่ใช้การปกครองที่ประชาชนเป็นใหญ่ คืออำนาจมาเป็นของประชาชนอย่างแท้จริง และ มีประเทศไหนบ้างที่ใช้การปกครองที่เราเรียกว่าระบอบตรงข้ามกับประชาธิปไตย หรือ ตรงข้ามกับอำนาจเรื่องของประชาชน อำนาจของคนส่วนน้อยที่เรียกว่าเผด็จการ รูปแบบไหนบ้างมีประเทศไหนบ้างที่ใช้การปกครองแบบเผด็จการแล้วรวย เพราะฉะนั้น คือสิ่งที่มันแอบแฝงอยู่ที่เอาเข้ามา กำหนดเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาคความยากจนถ้าประชาชนมีอำนาจในการบริหารจัดการทุกอย่างแล้ว พี่น้องครับจบก็ลองดูสิครับ ยาเสพติดเราพูดถึงพลังแผ่นดิน พลังแผ่นดินคือเราใช้พลังของประชาชนเข้ามาแก้ เรื่องอะไรล่ะครับเราปราบปรามต่อสู้ในเรื่องการต่อสู้ในเรื่องอุดมการณ์ใน 20 ปีก่อนเราก็ใช้กำลังของพี่น้องประชาชนเข้ามาแก้ไขตำรวจทหารทำอะไรได้บ้างล่ะครับ มีไม่กี่แสนกี่ล้านคนเราแก้ไขปัญหาคความยากจนแก้ เราพัฒนาเศรษฐกิจมา 8 แผน 9 แผน พวกเราเพิ่งมาจับแนวทางได้ในครั้งนี้อย่างแท้จริง แต่มันยังไม่จบผมเสียตายเป็นมัน 90 วัน ผมตั้งใจว่าวันที่ 90 ตั้งใจจะมีการรายงานให้นายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรี ทราบ ผลการทำงานของ ศตจ. จะมีสิ่งที่จะรายงานให้ท่านนายกรัฐมนตรีอีก 2-3 เรื่อง แต่

เรื่องหนึ่งที่มีความสำคัญสูงสุดก็คือ อำนาจเป็นของประชาชน และวันนี้ประชาชนจัดตั้ง ศตจ.ปชช. และ ศตจ.ปชช.จังหวัด ในระดับอำเภอต่าง ๆ ทำงานอย่างได้ผล ไปดูได้ ตรวจสอบดูได้ วันนี้ทำงานอย่าง ว่าได้ผลมาก ทำงานอย่างดีมาก ไม่เคยประสบผลอย่างนี้ ไม่เคยประสบความร่วมมือร่วมใจอย่างนี้ ไม่เคย ประสบพลังผลักดันอย่างรุนแรงในชาติอย่างนี้ แต่ยังมีชาติอีกอย่างหนึ่ง ยังขาดว่าการดำเนินการใน กำหนด และใช้งบประมาณนั้น ต้องเป็นของประชาชนด้วย ถ้าให้ผมมีความรับผิดชอบ และ ท่านไม่ให้ เงินผม ถ้าคำตอบกลับมาว่ารัฐบาลได้กำหนดให้แล้วนี้ผมจะยกตัวอย่างให้ดูง่าย ๆ 2549 งบประมาณ ของแผ่นดิน 1.36 ล้านล้านบาท หมายความว่า หนึ่งล้านสามแสนหกหมื่นล้านบาท ท่านนายกประกาศ นโยบายตั้งแต่เข้ามาเป็นรัฐบาล ครั้งที่สองมีงานที่สำคัญหรือยุทธศาสตร์ที่สำคัญอยู่ 9 งานยุทธศาสตร์ ข้อแรกให้เป็นข้อแรกเพราะมันสำคัญ ทำไมถึงบอกว่าสำคัญเพราะวันนี้นายกพูดถึงคนจนอยู่ท่านยังพูด อยู่ทุกวันที่ทนนอยู่ทุกวันเพื่อคนจนแสดงว่าคนจนคือยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญสูงสุด เงินกำหนดให้ ยุทธศาสตร์แก้ไขปัญหาความยากจน 74,000 ล้านบาท ยุทธศาสตร์ที่สองการพัฒนาคนและสังคม ยุทธศาสตร์ข้อที่สามการแข่งขันทางเศรษฐกิจ ยุทธศาสตร์ข้อที่สี่..... ข้อที่หนึ่งมันน่าจะสูงสุดแต่มี งบประมาณ 74,000 ล้านบาท จาก 1.36 ล้านล้านบาท เปอร์เซ็นต์คำตอบคือประมาณ 5-6% ถ้ายุทธศาสตร์ การแก้ไขปัญหาความยากจนนี้มันสำคัญจริงเหมือนที่อย่างเราระลึกกันถึง แล้วก็คนยากจนก็จนจริง ๆ และจนมากขึ้นวันนี้ความต่างของรายได้ก็สูงขึ้นและมีปัญหาเสี่ยงอีกเยอะมากมายกายกอง ทั้ง ๆ ที่ ท่านพยายามสร้างเครือข่ายสวัสดิการสังคมที่ซบเมื่อสังครุ่นนี้น่าสนใจ แต่อะไรมันจะเกิดขึ้นท่านลองคิดดู 5- 6% ไม่ใช่ลำดับความสำคัญที่แก้กันไม่ได้เพราะนอกเหนือไปจากเรื่องไปคิดไปแก้เศรษฐกิจอย่างเดียวไม่ เอาการเมืองเข้ามาช่วย และการเมืองไม่ต้องเป็นการเมืองมากให้อำนาจประชาชนอย่างที่เราให้กันอยู่นี้ ไม่ใช่ยุ่งยากอะไรขนาดหนัก เห็นไหมครับท่านไปดู 74,000 ล้านบาท เอาละครับ 5 หรือ 6 % ไปดูจริง ๆ แล้วนะครับ งบประมาณทั้งหมด 74,000 ล้านบาทที่กระจายไปยังจังหวัดก็ดี หรือ 20 กระทรวงก็ดี หา จริง ๆ แล้วให้กับคนจน 15,000 ล้านบาทนอกจากนั้นจะไปเรื่องอื่นหมด กรมชลเอาไปสองหมื่นสาม หมื่นไปสร้างเขื่อนทำโน่นทำนี่มันเป็นเรื่องของการอยู่ในเรื่องยุทธศาสตร์เรื่องอื่น ๆ แต่ยุทธศาสตร์ต่อ คนจนที่มีความยากจนจริง ๆ ที่วันนี้มีรายได้ต่ำและอีกเยอะแยะ ได้หมื่นห้าพันล้านบาทและมันก็ เปอร์เซ็นต์ครับ มันยังไม่ถึงหนึ่งเปอร์เซ็นต์งบประมาณรวมหนึ่งล้านสามแสน สิบบเปอร์เซ็นต์มันก็คือ หนึ่ง แสนสามหมื่นหกพันล้าน อันนี้หมื่นห้าพันล้านบาทผมว่าจุดเปอร์เซ็นต์อะไรก็ไม่รู้ หนึ่งเปอร์เซ็นต์ว่า นี้ ความยากจนนะครับ และ คนจนที่วากันอยู่ 5 ล้าน 6 7 ล้าน และความจริงจะมีมากกว่านี้ไม่จนก็มี ปัญหาทางด้านสังคมไม่ว่าจะเป็นเรื่องหนี้สิน เรื่องที่ดินซึ่งมันจนทั้งหมดนะ ได้รับงบประมาณแค่นั้นมัน ไม่พอ ผมขอให้การกำหนดงบประมาณในปี 2550 ชัก 10% ในการแก้ไขปัญหาความยากจนได้ไหมใน การแก้ไขปัญหาความยากจนถ้าอยากจะทำจริง ๆ แล้วก็ให้ความสำคัญกับคนจนที่พูดกันหมดทุกคน คนจนมีความสำคัญอย่างไร คนเป็นอย่างไร แล้วนอกเหนือไปจากกำหนดไปอย่างนั้น เมื่อกำหนดไป แล้วของงบประมาณนี้มาให้ ศตจ. ประชาชนจัดการได้ไหม จัดการกับ ศตจ.ชาติ ต้องทำอย่างนี้สิครับ ทำอย่างนี้ถึงจะแสดงว่าประชาชนเป็นใหญ่ในแผ่นดินและนั่นคือการปกครองในระบอบประชาธิปไตย และนั่นก็คือการแก้ปัญหาที่เลวร้ายที่สุดในแผ่นดินให้หมดสิ้นไป กระผมไม่มีเวลาพูดมาก ย่อ ๆ อย่างนี้ ก็ขอฝากว่าเสียดายนิดหน่อยเหมือนกัน แต่ว่าอยู่ข้างนอกก็ไม่เคยห่างจากพี่น้องคนยากจนแม้แต่นิด

เดียว ไม่เมื่อก่อนมาก็ถามคุณวริทธิ์เรื่องงบประมาณว่าเป็นอย่างไร เขาก็เป็นห้อง ๆ เราทั้งนั้น เขาก็รักเรา เราถามไปเขาก็ช่วยให้ อะไรให้ เราผลักดันไปเขาก็ทำให้ แม้กระทั่งนายกมีอะไรคุยกันผมก็แอบไปบอกช่วยผมหน่อยท่านก็ทำให้ เพราะฉะนั้นมันก็คือสิ่งที่อยากจะให้เราได้สบายใจว่าความจริงผมไม่ได้ไปไหนหรอก ผมก็อยู่กับพวกท่านผมกลับมาดูเรื่องของเราโดยเฉพาะ

เรื่องแรก ศตจ.เรามาถูกทศแล้วและน่าชื่นใจมาก ต้องขอขอบพระคุณผู้ที่เสียสละผู้ที่ผู้นำทั้งหลายเหล่า ท่านครับ เราต้องยิ่งใหญ่กว่านี้เราต้องเข้มแข็งกว่านี้ เราต้องแสดงความเข้มแข็งของเรา นอกเหนือไปจากทำให้เป็นขวัญกำลังใจต่อพี่น้องคนจน และให้องค์กรและกระบวนการต่าง ๆ ได้เห็นด้วย โดยเฉพาะกระบวนการของรัฐหรือข้าราชการซึ่งเขาพร้อมจะให้การช่วยเหลือเราอยู่แล้วที่พูดมานี้รัฐจะให้การปฏิเสธรูปหรือพี่น้องที่อยู่ในกระบวนการ กระบวนการต่าง ๆ หน่วยงานต่าง ๆ ปฏิเสธ ไม่เลย เขาพร้อมเลย แต่เขาต้องอบอุ่นใจว่าพี่น้องประชาชนเราที่มีความเข้มแข็งแล้ว แล้วก็จิตใจของพวกเราต้องสู้พวกเราต้องเป็นหนึ่งประชาชนต้องเป็นหนึ่ง ต้องรู้อย่างนั้นไม่ใช่ว่ามันทำได้หรือไม่ได้ ดีหรือไม่ดีไม่ได้ นั่นคือสิ่งที่สำคัญที่สุด และตัวเราจะทำอะไร เราต้องมีความแข็งแกร่งเพราะฉะนั้นเรื่องการจัดตั้งองค์กรของพี่น้องประชาชนต้องสมบูรณ์ ต้องแข็งแรง พวกเราคงรู้แล้วว่าวันนี้ผมเข้ามา ท่าน ผอ. กรุณา ซึ่ให้ผมดูการรวมกันระหว่างองค์กรโน้น องค์กรนี้ต่าง ๆ นำรักมารวมกันหมดเลยเอาพื้นที่เป็นตัวตั้งขยายขอบเขตออกไปทั่วจังหวัด ซึ่งนำรักมากวันนี้กำลังรวมตัวเข้ามานี้เป็นสิ่งที่มีความสำคัญสูงสุด ขณะเดียวกันในระดับรัฐก็ต้องพูดกับเขาด้วย เรามีการจัดตั้งในระดับรัฐเยอะ กรมพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กรมเกษตรและสหกรณ์ ก็มีการจัดตั้งเยอะ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข ก็มีการจัดตั้ง ทุกภาคทุกส่วนต้องเอามารวมกันทั้งหมดและอย่าลืมองค์กรอีกหลายองค์กร เช่น สถาบันการศึกษาที่อยู่ในพื้นที่ของเรา ต้องเอาเข้ามาด้วย ท่านมีหาข้อมูล ทำวิจัย ประสานงานการปฏิบัติ เอาทุกส่วนราชการมารวมกันให้เป็นหนึ่งเดียว ทำให้ได้

เรื่องที่ 2 ท่านต้องแสดงออกว่า องค์กรภาคประชาชนแท้จริง มีความสามารถจริงผมจะเรียนให้ท่านทราบ ว่า อย่างคุณวิบูลย์ พี่แก้ว พวกเราหลายคนคงทราบกันแล้วว่า ผมพยายามผลักดันเหลือเกินว่าให้ประชาชนวางแผนที่ขยายขอบเขตของตนเองมากกว่านี้ แต่ไม่ใช่เดี๋ยวนี้คิดเอาไว้ วันนี้ท่านวางแผนเฉพาะเขตของท่านจังหวัด รัฐเขาวางแผนในกลุ่มจังหวัดต่อไปแล้วของเราต้องวางแผนในระดับภาค ระดับชาติให้ได้ อย่าไปนึกว่าเราไม่มีความรู้ความสามารถ มีอย่างนายงค์ พี่ผู้ใหญ่ พี่วิบูลย์ พี่แก้ว พี่สุรินทร์ ใครต่อใครเยอะแยะ ท่านะผมเสียตายวันแกลงแผน 10 ของ สภาพัฒนาฯ ผมจะเอาแผนของนายงค์เข้าไปประกบ หรือ แผนของพี่น้องประชาชนเข้าไปประกบ มาดูกันว่าเป็นอย่างไร ไม่ใช่ประกบเพื่อแข่งขัน แต่ทำเพื่อสร้างสรรค์บ้านเมืองแผ่นดินของเราให้มีการพัฒนาให้ไปสู่ความเจริญก้าวหน้าให้ได้ อย่างแท้จริง

นั่นคือสิ่งที่อยากจะฝากเอาไว้ เพราะส่วนที่เหลือผมว่าคงจะไม่มีปัญหาอะไรแล้ว แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดคือพี่น้องประชาชนต้องเข้าใจว่า ตัวพี่น้องประชาชนคือตัวหลักที่มีความสำคัญสูงสุด อย่าไปคิดเป็นอย่างอื่นถ้าท่านวอกแวกนิดเดียวเองต้องรวมกันเป็นหนึ่งและฉันเท่านั้นเองจะเป็นผู้ที่อำนาจอย่างแท้จริง ฉันจะปฏิบัติแนวทาง พระเจ้าอยู่หัว เป็นหลักชัย เป็นธงชัย เป็นพระบารมีปกเกล้า ปกกระหม่อม พระราชทานทุกสิ่งทุกอย่างให้กับพวกเราทั้งหมด พี่น้องครับที่เหลือเราจะต้องร่วมกันเพื่อ

ถวาย ให้ท่านนั้นเกิดความสุขในพระราชฤทัยของท่านให้จงได้ เพราะในน้ำพระทัยของท่านมีแต่พวกเรา คนยากคนจนจริง ๆ ผมรู้ผมเห็นทุกอย่างขอฝากสิ่งนี้ไว้ นะครับ

และสิ่งสุดท้ายก็คือว่า ถึงแม้ท่านยังไม่แต่งตั้งผมผมก็ขอปาวนาตนเองผมขอเป็นที่ปรึกษาของ ศตจ.ปชช. คนหนึ่ง จะร่วมมือกับท่านทำงานให้ถึงที่สุดให้ถึงจุดหมายของพวกเราให้จงได้ และผมจะ ออกไปเยี่ยมพี่น้องพร้อมกับทีมของ ศตจ.ชาติ ศตจ.มหาตไทย ศตจ.ต่าง ไปเยี่ยมพี่น้องในจังหวัดต่าง ๆ และเราจะช่วยกัน เพื่อแก้ไขปัญหา ในพื้นที่ของท่านให้จงได้

ขอขอบคุณอย่างที่สุดโดยเฉพาะผู้ที่มีเสียสละได้ทำงานทุกอย่างนี้ให้ผู้ยากไร้ ขอขอบคุณบรรดา ท่านผู้นำ ศตจ.ปชช. ทั้ง 5 ท่าน ขอขอบคุณ ผอ. ที่ให้การช่วยเหลือต่าง ๆ ขอขอบคุณท่านผู้มีเกียรติที่ กรุณาเสียสละเวลาในวันนี้ ที่มาให้กำลังใจ เพื่อมาช่วยเหลือพวกเรา

เราคงจะได้พบกันอีกเร็ว ๆ นี้ อย่างที่สุด ขอขอบคุณครับ